

Este avortul unul dintre „drepturile omului”?

Ați auzit vreodată de „dreptul la avort”? Probabil că da. Cu toate acestea, veți fi surprinși să aflați că **nu există un astfel de drept**. Acest lucru îl arată „**Articolele de la San Jose**” (www.sanjosearticles.com), document juridic încheiat la 25 martie 2011 în capitala statului Costa Rica. Articolele de la San Jose au fost create pentru a ajuta societatea civilă și guvernele să promoveze drepturile omului prin interpretarea corectă a legislației internaționale în materie de protecția drepturilor copilului nenăscut. Articolele sunt un instrument eficient în combaterea aserțiunilor false privind existența unui pretins „drept al omului” la avort.

De ce Articolele de la San Jose?

Se obișnuiește să li se spună astăzi oamenilor că există un nou drept internațional la avort.

Cei care primesc acest mesaj, mai ales, sunt oameni care au puterea de a schimba legile avortului – parlamentari, avocați, judecători ș.a.

Cei care furnizează acest mesaj sunt oameni influenți și credibili – personal al ONU, avocați ai drepturilor omului, judecători ș.a.

Afirmația pe care aceștia o fac este falsă. **Niciun tratat al ONU nu face din avort un drept internațional al omului.**

Cu toate acestea, afirmația câștigă teren în întreaga lume. Curtea Supremă a Columbiei a schimbat legile țării în baza acestei afirmații false. Alte organisme din alte țări au în vedere o asemenea schimbare.

Scopul Articolelor de la San Jose este de a oferi dovezi incontestabile că nu există un astfel de drept. Articolele de la San Jose au fost pregătite de un grup de 31 de specialiști în drept internațional, în relații internaționale, membri ai unor organizații internaționale, specialiști în sănătate publică, în știință/medicină și membri de guvern. Semnatarii includ profesori de drept, filozofi, parlamentari, ambasadori, avocați ai drepturilor omului și delegați la Adunarea Generală a ONU.

Scopul Articolelor de la San Jose este, de asemenea, de a demonstra că copilul nenăscut este deja protejat de instrumentele dreptului internațional și că guvernele ar trebui să înceapă să protejeze copilul nenăscut, utilizând dreptul internațional.

Sperăm că specialiștii din toată lumea vor păstra o copie a Articolelor de la San Jose pe birou și oricând aud o asemenea afirmație, să facă referire la aceste dovezi. Sperăm, de asemenea,

că Articolele de la San Jose vor începe să apară în articole din reviste de specialitate, în rezoluții parlamentare și în dezbateri ale Adunării Generale a ONU.

În sfârșit, este speranța noastră vie că guvernele vor începe să facă uz de dreptul lor de a se referi la dreptul internațional în vigoare, pentru a proteja copilul nenăscut de la avort.

Cei care afirmă, în mod fals, că există un drept internațional la avort, o fac de prea multă vreme.

Este timpul să vorbească **Articolele de la San Jose**.

Articolele de la San Jose

Articolul 1. Ca o chestiune de fapt științific, o nouă viață umană începe la concepție.

Articolul 2. Fiecare viață umană reprezintă o continuitate, care începe la concepție și se dezvoltă, în etape, până la moarte. Știința dă diferite nume acestor etape, inclusiv, zigot, embrion, făt, sugar, copil, adolescent și adult. Acest lucru nu schimbă consensul științific că, în toate stadiile de dezvoltare, fiecare individ este un membru viu al speciei umane.

Articolul 3. De la concepție, fiecare copil nenăscut este, prin natura sa, o ființă umană.

Articolul 4. Toate ființele umane, ca membri ai familiei umane, au dreptul la recunoașterea demnității lor inerente și la protecția drepturilor lor umane inalienabile. Acest lucru este recunoscut în Declarația Universală a Drepturilor Omului, în Pactul Internațional privind Drepturile Civile și Politice, precum și în alte instrumente internaționale.

Articolul 5. Nu există nici un drept la avort în temeiul dreptului internațional, fie prin intermediul unei obligații convenționale, fie în temeiul dreptului internațional cutumiar. Nu poate fi citat exact nici un tratat al Organizației Națiunilor Unite, care să instituie sau să recunoască dreptul la avort.

Articolul 6. Comitetul privind Eliminarea Tuturor Formelor de Discriminare împotriva Femeilor (CEDAW) și alte organisme de monitorizare a tratatelor au direcționat guvernele să-și schimbe legislația lor cu privire la avort. Aceste organisme au interpretat, în mod explicit sau implicit, tratatele, sub efectul cărora se află, că ar include dreptul la avort.

Organismele de monitorizare a tratatelor nu au nici o autoritate – fie în temeiul tratatelor care au stat la baza înființării lor, fie în temeiul dreptului internațional general – să interpreteze aceste tratate într-un mod care creează noi obligații statale sau care modifică substanța tratatelor.

În consecință, orice astfel de organism care interpretează un tratat pentru a include un drept la avort acționează în afara autorității sale și contrar mandatului său. Astfel de acte *ultra vires* nu creează nici o obligație juridică pentru statele semnatare ale tratatelor și nici un stat nu ar trebui să le accepte, ca acțiuni ce contribuie la formarea unui nou drept internațional cutumiar.

Articolul 7. Afirmațiile făcute de către agențiile internaționale sau de către actori non-guvernamentali că avortul ar fi un drept al omului sunt false și trebuie respinse.

Nu există nici o obligație de drept internațional care să asigure accesul la avort, indiferent de motiv, inclusiv, dar fără limitare la sănătate, viață privată și autonomie sexuală sau nediscriminare.

Articolul 8. În conformitate cu principiile de bază ale interpretării tratatelor în dreptul internațional, în conformitate cu obligațiile de bună-credință și *pacta sunt servanda* și potrivit exercitării responsabilității de a apăra viața oamenilor lor, statele pot și ar trebui să invoce dispoziții ale tratatelor ce garantează dreptul la viață, tratate care cuprind responsabilități ale statelor de a proteja copilul nenăscut de la avort.

Articolul 9. Guvernele și membrii societății ar trebui să se asigure că legile și politicile naționale protejează dreptul omului la viața de la concepție. Ei ar trebui, de asemenea, să respingă și să condamne presiunea de a adopta legi care legalizează sau depenalizează avortul.

Organismele de monitorizare a tratatelor, agențiile Națiunilor Unite și funcționarii instanțelor regionale și naționale și alții ar trebui să renunțe la afirmațiile implicite sau explicite ale unui drept la avort în baza dreptului internațional.

Atunci când sunt făcute astfel de afirmații false sau se exercită presiuni, statele membre ar trebui să tragă la răspundere sistemul Organizației Națiunilor Unite. Furnizorii de servicii de dezvoltare nu ar trebui să promoveze sau să finanțeze avorturile. Ei n-ar trebui să condiționeze ajutoarele de acceptarea unui drept la avort al destinatarilor acestor ajutoare.

Programele internaționale de asistență medicală și de finanțare dedicate mamei și copilului ar trebui să asigure o bună sănătate în timpul sarcinii, atât pentru mamă, cât și pentru copil, și ar trebui să ajute mamele să aducă pe lume o nouă viață în toate împrejurările.

Noi, apărători și avocați ai drepturilor omului, oameni de știință, oficiali aleși, diplomați și experți în medicină și politică internațională, confirmăm prin prezenta aceste Articole.

San Jose, Costa Rica
25 martie 2011

Semnatare:

- David Alton, Camera Lorzilor, Marea Britanie
- Carl Anderson, Cavaler Suprem, Cavalerii lui Columb
- Giuseppe Benagiano, profesor de Ginecologie, Perinatologie și Pediatrie – Universitățile “La Sapienza”, Roma, fost secretar general al Federației Internaționale de Ginecologie și Obstetrică (FIGO)
- Prof. William Binchy, profesor de drept la Trinity College Dublin, membru al Comisiei irlandeze pentru Drepturile Omului
- Javier Borrego, fost judecător al Curții Europene a Drepturilor Omului
- Christine Boutin, fost membru al Cabinetului de Miniștri în guvernul Franței, actualmente președintele Partidului Creștin-Democrat
- Benjamin Bull, consilier-șef, Alliance Defense Fund

- Martha De Casco, membru al Parlamentului, Honduras
- Tom Coburn, doctor în medicină, membru al Senatului Statelor Unite
- Jakob Cornides, avocat al drepturilor omului
- Jan Figel, ministru al Transporturilor în Guvernul Republicii Slovace, vice prim-ministru, președintele Partidului Creștin-Democrat (KDH), fost comisar al UE pentru Educație și Cultură
- Prof. John Finnis, profesor la Universitatea Oxford și Universitatea din Notre Dame
- Prof. Robert George, profesor de Jurisprudență McCormick, Universitatea Princeton, fost membru al Consiliului pentru Bioetică de pe lângă președintele SUA
- Prof. John Haldane, profesor de Filosofie, Universitatea din St Andrews
- Patrick Kelly, Vicepreședinte pentru Politici Publice, Cavalerii lui Columb
- Prof. Elard Koch, Facultatea de Medicină, Universitatea din Chile
- Prof. Santiago Legarre, profesor de drept, Pontificia Universidad Catolica Argentina
- Leonard Leo, fost delegat în Comisia pentru Drepturile Omului a ONU
- Yuri Mantilla, Director pentru Afaceri Internaționale Guvernamentale, Focus on the Family
- Elizabeth Montfort, fost membru al Parlamentului European
- Ronan Mullen, senator, membru al Senatului irlandez
- Cristobal Orrego, profesor de Jurisprudență, Universitatea din Anzi (Chile)
- Alojz Peterle, membru al Parlamentului European, Slovenia, fost ministru al Afacerilor Externe și viceprim-ministru al Sloveniei
- Bernd Posselt, membru al Parlamentului European, Germania
- Gregor Puppink, director executiv, Centrul European pentru Lege și Justiție
- Excelența Sa Grover Joseph Rees, fost ambasador al SUA în Timorul de Est, reprezentantul special al SUA la ONU pe probleme sociale
- Austin Ruse, președinte C-FAM
- William Saunders, avocat al Drepturilor Omului, vicepreședinte al Americans United for Life, fost delegat la Adunarea Generală a ONU
- Alan Sears, președinte, CEO și Consilier General al Alliance Defense Fund
- Marie Smith, președinte al Rețelei parlamentare pentru probleme critice
- Prof. Carter Snead, membru al Comisiei Internaționale de Bioetică a UNESCO și fost observator permanent al SUA la Comisia directoare pentru Bioetică a Consiliului Europei, profesor la Facultatea de Drept a Universității Notre Dame
- Douglas Sylva, delegat la Adunarea Generală a ONU
- Francisco Tatad, fost lider majoritar în Senatul filipinez
- Excelența Sa Alberto Vollmer, fostul ambasador al Venezuelei la Sfântul Scaun
- Christine de Marcellus Vollmer, președintele Alianței pentru Familie din America Latină
- Luca Volonte, Adunarea Parlamentară a Consiliului Europei (APCE), președintele Partidului Popular European
- Lordul Nicholas Windsor, membru al Familiei Regale a Regatului Unit al Marii Britanii
- Susan Yoshihara, director al Grupului de Cercetare al Organizațiilor Internaționale
- Anna Záborská, membru al Parlamentului European, fost președinte al Comitetului de Femei al Parlamentului European